

νάει πῶς εἶναι δυνατόν; Κί' ἂν πρόκει-
ται γιὰ τὰ παιδιά μοναχί; ἀγράμματα
μά καί τι χρειάζονται τὰ γράμματα σ'
αὐτά; Ἔτσι σκεπτόμεθα οἱ περισσότεροι.
Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια· μά αὐτή ἡ ἀλή-
θεια δέν ἔπρεπε νά ὑπάρχη. Καί γι' αὐτό
θά μαζευθοῦν ὅλα αὐτά τὰ παιδιά ἀπό
τὸν Σύνδεσμο τῶν Οἰκογενειαρχῶν, ἂν
τὸ θελήσουμε ὅλοι ὅσοι θέλουμε νά φέ-
ρουμε τὸ ὄνομα τοῦ πολιτισμένου, ὅσοι
θέλουμε νά φέρουμε τὸ ὄνομα τοῦ Χρι-
στιανοῦ ὅσοι θέλουμε νά λεγόμαστε ἄ ν-
θ ρ ω π ο ι . Νά' κει κάτω μοῦ φαίνεται
πῶς βλέπω ἓνα σπῆτι τώρα τὸ βράδυ
φωτισμένο μὲ μιά λάμπα πετρελαίου βλέ-
πω σιεξ νά περπατᾶνε ξυπόλητες ρακέν-

δυτες, νά μπαίνουν μέσα στὸ σπῆτι.
Ἡ περιέργεια μὲ κάνει ν' ἀνέβω κι'
ἐγὼ σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι. Μπαίνω καί
τι βλέπω· τὸν διδάσκαλο νάχη γύ-
ρω του καμμιὰ ἑκατοστὴ παιδιά· νά τὰ
συμβουλευῆ, νά τὰ μαθαίνει τὰ γράμμα-
τα. Δάκρυσαν τὰ μάτια μου. Κάμνω τὸ
σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καί δοξολογῶ τὸν
Θεόν. Πρωτῶ τι εἶναι κει καί μαθαίνω ὅ-
τι εἶναι σχολεῖο γιὰ τοὺς ἀλητόπαιδας
ποῦ ἔφκιασε ὁ Σύνδεσμος τῶν Οἰκογενει-
αρχῶν. Κάνω ἄλλη μιά φορὰ τὸ σταυρὸ
μου καί δέομαι ὁ Θεός νά τοὺς φωτίξη
πάντα τέτοια νά κάνουν.

Σ.

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ

Εἰς οὐδὲν ἔχομεν τὴν γνώμην ἄγει ἡ
εἰς τὰ γράμματα μόνον μόρφωσις τῶν νέ-
ων ὅταν ταύτην δέν παρακολουθῆ μετὰ
τῆς αὐτῆς ἐντάσεως ἡ θρησκευτικὴ καί
πατριωτικὴ τοιαύτη. Ἐκεῖ ὅπου τὸ θρη-
σκευτικὸν συναίσθημα δέν ἀνεπτύχθη, ἐ-
κει ὅπου καί τὸ πατριωτικὸν ἐπίσης πα-
ρημελήθη θὰ ἴδωμεν λαὸν σοφὸν εἰς τὰς
τέχνας καί ἐπιστήμας ἴσως, δέν θὰ ἴδωμεν
ὅμως τὸν ἄνθρωπον. Ἡ εἰς τὸ σχολεῖον
φοίτησις ἐπομένως τῶν παιδιῶν μας, ἡ
δι' ἰδιαιτέρων μαθημάτων ἐκμάθησις ξέ-
νων γλωσσῶν καί ἄλλην γνώσεων ἀσφα-
λῶς ἄγει εἰς τὴν διάπλασιν ὄντων ἐχόν-
των ποικίλας γνώσεις στερομένων ὅμως
τῆς πάντων ἀναγκασιότατης τῆς ἀρετῆς.

Διὰ τοῦτο πρέπει πάντοτε ὑπὸ τῶν γο-
νέων νά ἀξιολῶται τόσον ἐκ μέρους τῆς
πολιτείας ὅσον καί ἐκ μέρους τοῦ διδά-
σκοντος προσωπικοῦ ἡ ἠθιοπλαστικὴ μόρ-
φωσις τῶν παιδιῶν μας καί πρέπει νά
προτιμῶνται τὰ σχολεῖα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
διακρίνονται διὰ τὴν τοιαύτην μόρφωσιν.
Καί δέον οἱ γονεῖς νά ἀποβλέψωσιν εἰς
τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου
θεωροῦντες τοῦτο ὡς τὸ ἕψιστον τῶν
πρὸς τὰ τέκνα των καθηκόντων. Δέν ἀρ-

κει ἡ πλουσία τροφή, δέν ἀρκεῖ ἡ πολυ-
τελής περιβολή, δέν ἀρκεῖ ἡ ἐκμάθησις
τέχνης, ἡ ἐπιστήμης ταῦτα πάντα καπνὸς
εἶναι καί διαλύονται ὅταν ἔλλειψη ἡ ἠθι-
κὴ καί πατριωτικὴ μόρφωσις. Διότι τίς
δύναμις θὰ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ στα-
ματήσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐκδήλωσιν
τῶν παιθῶν του καί μάλιστα εἰς τὸν μορ-
φομένον τοιοῦτον, ὅταν οὗτος στερεῖται
παντὸς ἠθικοῦ ἐρείσματος καί τὰς γνώ-
σεις ἄς ἀπεκτησε δύναται ἐπὶ κακῶ νά τὰς
χρησιμοποιήσῃ; Ἐρμαῖον τῶν παρορμή-
σεων τοῦ ἐνστίκτου δούλος αὐτῶν πρὸ οὐ-
δενὸς θὰ σταματᾷ ἀλλὰ πάντοτε πρὸς τὰ
ἐμπρὸς θὰ βαδίξῃ μὲ μοναδικὸν σκοπὸν
τοῦ βίου του τὴν πραγμάτων τῶν πα-
ρορμήσεων τούτων ἔστω καί ἂν οὗτος γί-
νεται θῦμα αὐτῶν ἢ δημιουργεῖ καί ἄλλα
θύματα τούτων. Τὸ πηδάλιον θὰ ἔλλειπη
καί τὸ πηδάλιον τοῦτο ἔχομεν ἡμεῖς οἱ
γονεῖς τὴν ὑποχρέωσιν νά τὸ παρασκευά-
σωμεν καί δωρήσωμεν εἰς τὰ τέκνα μας.
Τὸ πηδάλιον τοῦτο τὸ ὁποῖον πάντοτε θὰ
ὀδηγήσῃ εἰς ἀγαθὰς πράξεις εἶναι πλά-
σμα τῆς Χριστιανικῆς καί Ἐθνικῆς ἀνα-
τροφῆς.